

UVOD

Komunikacija (lat. *communicatio*) predstavlja čin prenošenja informacije od pojave do pojave, osobe do osobe i od mesta do mesta. Komunikacija je važna aktivnost koju čak i nesvesno sprovodimo u svakom trenutku našeg svakodnevnog života. Često nismo ni svesni da kao individue, komuniciramo sa određenom pojavom ili sa više njih u isto vreme. Mnogi aspekti savremene komunikacije se danas podrazumevaju, jer su postali prirodna aktivnost u našim dnevnim navikama.

Prenos informacija kao najčešći oblik savremene komunikacije, može se, kako u istoriji, tako i danas odvijati:

u prostoru, pri čemu je potrebno maksimalno smanjiti vreme potrebno za prenos određene informacije u vremenu, o čemu svedoče trajni zapisi

I ako ima dugu istoriju, praktično od postanka sveta, savremena komunikacija ostvaruje tri osnovna načina:

govornim metodama koje koriste živu reč

u pisanoj formi, koja koristi znakove i simbole, kao što su na primer slova alfabeta (što predstavlja grafičke komunikacije)

vizuelnim efektima, gde se takođe koriste znakovi i simboli, koji su osmišljeni kao pridruživanje jedne ili više reči posmatranom objektu.

Poruke koje se šalju putem komuniciranja, mogu imati različite namene u zavisnosti od potreba individue ili organizacije, koja komunicira. Ove poruke se koriste da informišu, upitaju, stimulišu, podstaknu, nagovore, utiču, pruže znanje ili da zabave. Stoga način na koji se ostvaruje komunikacija – kreiranje i slanje poruke, najčešće zavisi od nekoliko glavnih činilaca:

Situacije

Prirode (sadržaja) poruke

Broja ljudi kojima je poruka namenjena, što je posebno značajno

Oblici komunikacija su:

interpersonalna komunikacija

intrapersonalna komunikacija

govorna komunikacija

neverbalna komunikacija

Aktivno slušanje

telekomunikacija

računalno-posredovana komunikacija

1. KOMUNIKOLOGIJA

Komunikologija je društvena nauka čiji su predmet izučavanja, u najširem smislu, poruke koje ljudi upućuju jedni drugima. Komunikologija ima korene u antičkoj filozofiji i retorici, kao i u savremenim društvenim naukama poput psihologije, lingvistike i sociologije. Pored toga, komunikološke teme su bliske i prožimaju se i sa kulturološkim studijama. Komunikologija se izučava i pod nazivima komunikacijske studije i medijske studije.

Teorijsko-istraživačko i stručno polje savremene komunikologije je raznoliko i izrazito interdisciplinarno. Koristeći različite principe, ono se može podeliti u nekoliko oblasti.

Na primer, po jednom pristupu, te oblasti su:

1. Interpersonalno komuniciranje. Ono uključuje izučavanje komunikativne interakcije i međuljudskih odnosa i veza. Istražuje se uloga neverbalnih i verbalnih poruka u razvijanju i održavanju ličnih veza.

Teme interpersonalnog komuniciranja uključuju i veštine ubeđivanja, interpersonalni sukob, privlačnost sagovornika, strah od komuniciranja i dr.

2. Komuniciranje u malim grupama je oblast u kojoj se izučava komuniciranje tri i više osoba. Istražuje se

kako male grupe nastaju, kako ostvaruju ciljeve i rešavaju probleme. Najčešće teme su kohezija grupe, uloge članova i vođstva grupe, koncensus i sukob u maloj grupi, uspešnost male grupe, porodica kao mala grupa, itd.

3. Jezik i kodovi značenja je oblast koja tematizuje verbalne i neverbalne znakove i poruke. U ovoj oblasti se istražuju interkulturalno i neverbalno komuniciranje, oblikovanje, prenos i tumačenje poruka, kao i pojedine lingvističke i semiotičke teme iz strukture jezika i teksta, fonologije, semantike i pragmatike.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com